

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 219

гр. Перник, 28.02.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ивайло Хр. Родопски

Членове: МАРИЯ В. МИЛУШЕВА

Борислава П. Борисова-Здравкова

като разгледа докладваното от Ивайло Хр. Родопски Въззивно гражданско дело № 20231700500134 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

Образувано е по повод депозирана въззивна жалба от Т.Б.В. – Директор на Териториално поделение на Националния осигурителен институт – София град чрез гл. юрисконулт Д.В. срещу Решение № 160 от 21.11.2022 г., постановено по гр.д. № 1052/2021 г. на Районен съд гр. Радомир.

С Решението Районен съд гр. Радомир е признал за установено на осн. чл. 1, ал. 1 от ЗУТОССР по отношение на ТП на НОИ – гр. Перник с ЕИК 1210825210231, че Р. К. К. е придобила трудов и осигурителен стаж за периода 20.08.2018 г. – 05.09.2019 г. при работодателя „Студиос груп“ ЕООД.

С депозирана въззивна жалба с № 903 от 14.02.2023 г., Т.Б.В. – Директор на Териториално поделение на Националния осигурителен институт – София град чрез гл. юрисконулт Д.В. обжалва първоинстанционното решение, като намира същото за неправилно и постановено при нарушение на материалния и процесуалния закон. На първо място отбелязва, че при постановяване на своя акт, съдът не се е съобразил с наведените доводи в исковата молба и поддържани в хода на съдебното производство, че искът е недопустим. Твърди, с оглед на събраните по делото доказателства за безспорно установено, че осигурителят на ищцата е вписан и към настоящия момент не е прекратил дейността си. В продължение добавя, че в този смисъл правоотношението е между осигурителя и осигуреното лице и, че законодателят е предоставил в тежест на ищцата снабдяването и предоставянето с удостоверение, че архива е изгубен или унищожен и служи за защита на нейния интерес, което регламентирано задължение обаче тя не е изпълнила. По подробно изложени съображения, намира че не са били на лице предпоставките за допустимост на иска по ЗУТОССР, като твърди, че с предявения от ищцата иск, същата е целяла по исков ред да бъдат премахнати законовите последици от влязъл в сила административен акт, каквато законова възможност в ЗУТОССР не е регламентирана. В заключение жалбоподателят твърди, че неправилно районния съд е приел, че в производството е допустимо събирането на гласни доказателствени средства чрез разпит на свидетел, като отбелязва, че в хипотезата на допустимост на свидетели, съгласно чл. 6, ал.4 от ЗУТОССР

за свидетели се допускат само лица, които разполагат с писмени доказателства, относно факта, че са работили или изпълнявали длъжност при същия работодател/осигурител през периода през който е положен претендирания стаж. Въз основа на тези доводи се иска отмяна на решението като неправилно и незаконосъобразно, а предявената с исковата молба претенция да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Не се представят и не се сочи необходимост от събирането на нови доказателства.

В срока по чл. 263, ал. 1 ГПК Р. К. К. чрез адв. Л.А.П. е подала отговор на жалбата. С него се твърди, че подадената въззивна жалба е напълно неоснователна, като оспорва изцяло направените с нея възражения. Намира за безспорно доказани фактите и обстоятелствата, въз основа на които първостепенния съд е постановил своето решение. Счита постановеното решение за правилно, обосновано и законосъобразно, постановено и съобразено след обстоен анализ на събраните доказателства по делото, както и на заявления от страните възражения. По подробно изложени доводи моли въззивната жалба да бъде оставена без уважение като неоснователна, а първоинстанционното решение да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно. Прави искане за присъждане на направените съдебни и деловодни разноски, включително за адвокатско възнаграждение. Моли за осъществяване на косвен съдебен контрол на осн. чл. 117 от Конституцията на РБългария вр. чл. 17, ал. 2 от ГПК.

При извършената служебна проверка, съдът установява, че подадената въззивна жалба е допустима и отговаря на изискванията на чл. 260 и чл. 261 от ГПК, подадена е срещу акт подлежащ на обжалване, в законоустановения срок и от страна, която има правен интерес от обжалването.

Във въззивната жалба и отговора страните не са се позовали и не са направили обосновано и конкретно оплакване за допуснати от първата инстанция нарушения, изразяващо се в неизготвен, непълен или неточен доклад, неразпределена доказателствена тежест и недаване на указания по реда на чл. 146, ал. 2 ГПК, поради което за въззивния съд не възниква задължение да се произнесе служебно, тъй като за допуснати от първата инстанция процесуални нарушения във връзка с доклада на делото въззивният съд не следи служебно – чл. 269, изр. 2 ГПК /т. 1 и т. 2 от ТР № 1 от 9.12.2013 г. по тълк. дело № 1/2013 г. на ОСГТК на ВКС/.

Относно направеното с отговора към въззивната жалба доказателствено искане за изискване по служебен път от Районна прокуратура гр. Перник на копие от трудов договор № 5 от 03.09.2018 г., предмет на разследване по ДП № 24/2020 г. или издаване на удостоверение на заинтересованата страна, въз основа на което същата да се снабди с копие на изисквания документ, съдебният състав счита, че жалбоподателят иска събирането на доказателство, което е могъл да посочи своевременно в първоинстанционното производство, поради което към момента същото се явява преклудирано, съгл. забраната по чл. 266, ал. 1 от ГПК. Не е допустимо и съставлява съществено нарушение на процесуалното правило по чл. 266, ал. 1 ГПК, произнасянето на въззивния съд по преклудирани възражения и събирането на доказателства, които страната е могла своевременно да заяви и представи в първата инстанция - Решение № 199 от 01.02.2019 г. по гр. д. № 4108 / 2017 г. на Върховен касационен съд, 3-то гр. отделение.

Досежно искането да се направи запитване до Национална агенция по приходите, относно автентичността, истинността и достоверността на документите, издадени от служителя на НАП – Иванка Тодорова на 14.10.2019 г., а именно:

1/ справка актуално състояние на всички трудови договори на осигурител Студиос груп ЕООД;

2/ справка – данни за осигуряването по Булстат за период 01.05.2016 г. до 31.10.2019 г. /въведена/ на осигурител Студиос груп ЕООД;

3/ справка за всички подадени уведомления от работодател по чл. 62 от КТ от осигурител Студиос груп ЕООД, което доказателствено искане е направено от Р. К. К. и пред първа инстанция, където е прието и по делото са приложени всички изискани документи, то настоящата инстанция намира, че не е необходимо повторното им изискване и прилагане по делото.

Предвид изложеното и на основание чл. 267, ал. 1 ГПК, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **06.04.2023** година от **10,40 часа**, за която дата и час да се призоват страните.

ДОКЛАДВА делото, съобразно мотивната част на определението.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ направените с отговора на въззивната жалба искания за събиране на доказателства.

ПРИЗОВАВАНЕТО с оглед процесуална икономия да се извърши по телефон или електронен адрес, с **УКАЗАНИЕ** към страните, че явяването им в съдебно заседание не е задължително, а становище по хода на делото и съществуването на спора могат да изразят с писмена молба, с препис за насрещната страна и прилагането на списък по чл. 80 от ГПК

За удостоверяване на призоваването да се състави протокол, а при невъзможност за призоваване по телефон или електронен адрес, същото да бъде извършено по общия ред.

Съдът **УКАЗВА** на страните, когато отсъстват повече от един месец от адреса, който са съобщил по делото или на който веднъж им е връчено съобщение, че са длъжни да уведомят съда за новия си адрес. Същото задължение има и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната. Съдът **ПРЕДУПРЕЖДАВА** страните, че при неизпълнение на това задължение всички съобщения ще се прилагат към делото и ще се смятат за редовно връчени.

Съдът **ПРИКАНВА** страните към постигане на спогодба, като им разяснява, че ако използват способите за медиация по Закона за медиацията ще направят по-малко разноски по производството, като ще уредят по-бързо правния спор, предмет на настоящото съдебно производство. До спогодба може да се достигне и по време на процеса, като съдът може да я одобри ако не противоречи на закона или добрите нрави, като с определение прекрати съдебното производство. При постигане на спогодба, ищецът може да поиска да му бъде възстановена половината от внесената държавна такса – чл. 78, ал. 9 от ГПК.

Съдът **НАПЪТВА** страните, че ако желаят могат да разрешат спора по доброволен начин, **чрез процедура по медиация, която дава възможност:**

- да се спести време;
- да се намалят разходите по разрешаването на спора;
- до бъде договорено от страните решение на спора, което максимално да удовлетворява интересите и на двете страни;
- да подобрите отношенията между страните, ако са важни за тях или се налага да продължат.
- запазите имиджа и тайните си;
- обичайно се изпълнява доброволно;
- запазят имиджа и тайните си;
- за да започнете медиация, няма значение на каква фаза е делото.
- медиация можете да проведете както на първа, така и на втора инстанция.

За да поискате започването на медиация е достатъчно да се свържете с координатор на Центъра за спогодби и медиация към Окръжен съд - Перник и Районен съд – Перник.

ДА СЕ ВРЪЧИ на страните препис от настоящото определение за насрочване, ведно с обективирания в него доклад по делото а на въззивника и препис от подадения отговор на въззивната жалба.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____